

Grandiosul avânt al culturii noastre noi

În pragul celei de a 14-a aniversări a Zilei Eliberării patriei noastre, oamenii muncii din toate domeniile activității obștești fac bilanțuri rodnice ale înfăptuirilor mărețe pe drumul construirii socialismului.

În legătură cu succesele obținute în anii puterii populare în știință, artă și învățământ, succese care au ridicat masele largi la o intensă viață intelectuală și au adus un prestigiu bine meritat pe plan internațional Republicii Populare Române, redactorul nostru Eugen Atanasiu a avut o convorbire cu tov. acad. prof. IORGU IORDAN, rector al universității „C. I. Parhon” din București și vicepreședinte al Academiei R.P.R.

— Care este după părerea dvs., trăsătura caracteristică pentru dezvoltarea culturii românești în anii de democrație populară?

— Cultura românească de după eliberarea țării de sub jugul fascist se deosebește de cultura dinainte de 23 August 1944, în primul rând prin caracterul ei de masă. De unde în timpul regimului burghez-moșieresc cultura constituia apanajul unei păturii restrinse de oameni în frunte cu reprezentanții claselor exploatare, astăzi ea a devenit o cucerire a întregului popor muncitor cărui i-au fost create, prin grădinițelor și a guvernelor, condiții obiective necesare pentru a și-o însuși, lăsa câteva cifre concludente: dacă în 1938 au frecventat școlile de cultură generală 1.604.481 elevi, în anul școlar 1957/58, numărul lor total se ridică la aproape două milioane. În aceeași perioadă numărul studenților a crescut de la 26.489 la 80.919. Căminele culturale și casele de cultură de la 3.500 în 1938 au crescut la 12.078 în 1957. Teatrele și instituturile muzicale în număr de 18 în anul 1938 s-au ridicat la cifra de 97 anul trecut. În acest fel perspectivele dezvoltării culturale au devenit mărețe, cum dovedesc de altminteri realizările de până acum din toate domeniile de activitate culturală. Din moment ce la viața noastră culturală participă mase enorme de oameni, este firesc ca posibilitățile de creație științifică, literară și artistică să sporească mereu atât cantitativ cât și calitativ. Mi se pare edificatoare creșterea numărului de spectatori de cinematografe de la 41.412.000 în 1948 la 118.708.000 în 1957, iar al celor de teatru, în aceeași perioadă, de la 1.430.120 la aproape șase milioane.

Bineînțeles, cultura românească actuală diferă de cea anterioară lui 23 August 1944 și prin alte particularități. Înainte de toate prin conținutul ei nou, produs al concepției marxiste.

Actualitatea culturală în țările socialiste

KARLOVY VARY 1958

În peisajul înfrânt al stațiunii de renume internațional Karlovy Vary apar în fiecare an, în miez de vară, nenumărate afișe multicolore editate în cele mai diferite limbi, care anunță un festival devenit tradițional.

Pentru prima oară aceste afișe au putut fi văzute cu 11 ani în urmă, când cineastii din republica prietenă au luat inițiativa unor întâlniri periodice de creație sub formă de festivaluri internaționale de film, la care să slujească prietenii și colaborării rodnice între toate popoarele lumii.

Cel 11 ani au marcat o creștere continuă a prestigiului festivalului de la Karlovy Vary. Premiile distribuite aici constituie tot mai mult o mândrie pentru deținătorii lor iar schimbările fructuoase de idei, stimulentele unor noi creații valoroase, atât pentru cinematografia țării socialiste, cât și pentru cineastii progresisti din țările Occidentului și Orientului. Alături de acestea, folosirea confruntărilor artistice care au avut loc, atât în fața juriului cât și în fața unui foarte numeros public, a depășit cadrul obișnuit al festivalurilor internaționale. Pe ecranul celui de-al XI-lea Festival de film din Karlovy Vary 42 de țări concurente. Printre ele se numără cinematografiile de tradiție cum sînt cea sovietică, franceză, italiană, engleză, americană, precum și cinematografiile țării din fruntea democrațiilor populare și din țările Orientului arab. Elementul nou și deosebit de interesant al acestui festival, l-a constituit afirmarea unor țări socialiste (R.P. Mongolia, R.P. Albania, R.D. Vietnam) și a celor cinematografice nu a avut tradiție, dată fiind starea de înăpoiere culturală în care au fost ținute popoarele acestor țări sub trecutele regimuri.

Cinematografia sovietică, care după succesul refulat tot în acest an la Cannes, unde filmul „Zbroda ocoți” a obținut Marele Premiu, s-a prezentat în chip strălucit și la Karlovy Vary, atât prin valoarea și numărul filmelor prezentate cât și prin prestigiul personalităților din cadrul delegației.

După cum se știe, filmul „Pe Donul liniștit” avind ca protagoniști pe Elena Bistrîțboia (Axina), Piotr Glebov (Grigori Melekov) și Zenaïda Kirilenko (Natalia), realizat de către regizorul Serghei Gherasimov, a fost înscenat cu Marele Premiu al Festivalului. De asemenea, „Povestiri despre Lenin”, o producție tot a studiourilor sovietice, a adus premiul juriului pentru excepționala interpretare a rolului lui Vladimir Ilkic Lenin de către M. Strauh.

Am avut bucuria să-l cunosc personal pe M. Strauh. În discuțiile noastre, pe care le purtam într-o două spectacole am putut afla cât de ateni și îndelungat a fost studiul său pregătit pentru a duce cu succes la îndeplinire răspunderea deosebită de a înfrunghia figura conducătorului Revoluției. Chiar și în concediul său, Strauh răspundea cu rezolvare filmului căutând să descopere neîncetat detaliile caracteristice, în stare să înfățișeze veridic spectatorului atât pe Lenin-conducătorul, cât și pe Lenin-omul.

Întîlnirile membrilor delegației noastre au fost deosebit de rodnice. La Karlovy Vary s-au aflat anul acesta în zilele Festivalului, cinești și oameni de artă renumiți ca Gherasimov, Cezare Zavattini, Giuseppe de Santis, Kozintzev, Pigault, Karel Zeman, Jean Effel, Jiri Trnka, Pontecorvo, precum

cu acad. prof.
Iorgu Iordan
rector al universității „C. I. Parhon”
din București și vicepreședinte
al Academiei R.P.R.

leniniste care stă la baza tuturor acțiunilor întreprinse de regimul nostru democrat-popular indiferent de natura problemelor ce urmează a fi rezolvate.

— Cum apreciați acțiunea vastă inițiată de partid în vederea prelucrării și reconsiderării moștenirii culturale din trecut și care sînt principalele ei rezultate?

— Prelucrarea și reconsiderarea moștenirii culturale din trecut, pe care a inițiat-o și o sprijină partidul este consecința logică a ideii marxiste că cultura socialistă reprezintă dezvoltarea, în condiții noi, pe alte baze și cu alte scopuri, a tuturor realizărilor valabile din domeniul științei, al literaturii și al artei de la începuturile vieții culturale a omenirii și pînă astăzi. Așa se explică răspîndirea și popularizarea atât a operelor științifice, literare, etc. din trecut cât și a creațiilor noi. Personalități ca V. Babes, G. Marinescu, Emil Racoviță, Dobrogeanu-Gherea, Ibrăileanu s.a. pentru a aminti numai pe unele dintre cele care mai înainte erau cunoscute unui cerc limitat de inițiali, au devenit acum aproape la fel de populare ca Bălcescu, Eminescu, Caragiale, Gri-gorescu, Luchian, Enescu, s.a.

Rezultatul acestei prodigioase acțiuni este pe de o parte legarea culturii actuale, socialiste, de cultura noastră din trecut, iar pe de altă parte, un exemplu și un îndemn pentru tinerii noștri oameni de știință, literați și artiști, care trebuie să vadă în predecesorii lor întruchiparea celui mai nobil patriotism pus, sub forma muncii creatoare, în slujba poporului. Această solidaritate stabilită peste generații între prezent și trecutul progresist contribuie la sporirea încrederii în capacitatea noastră de creație atât pe plan național, cât și pe plan individual; dă în condițiile extrem de grele ale înlăturării burghezo-moșieresci a fost posibilă în viața unor valori culturale ca cele amintite, ce perspective mărețe se deschid acum, cînd a dispărut exploatarea și cînd se pun la dispoziția oricui vrea și poate să creeze mijlocul.

Emanoil Petruț

Laureat al Premiului de Stat

și critici de artă ca
prof. A. M. Brou-
sil, Georges Sa-
doul, Simone Du-
breuix, etc.

Atracția și în-
fluența binefăcătoare pe care cul-
tura țărilor socialiste o exer-
cită și pe cea a unor asemenea ma-
nifestări de prestigiu internațional
cum este și Festivalul anual de la Kar-
lovy Vary, s-a dovedit și cu acest pri-
lel a fi tot mai puternică. În discuțiile
noastre, cinești sosiți din Occident și
mai ales, cei din țările arabe sau a-
rătat entuziasmați de înflorirea verti-
ginoasă a artei filmului în țările so-
cialiste, de condițiile tehnice ale pro-
ducțiilor noastre, de perspectivele ne-
mărginite care sînt desenele unor ta-
lente tinere, eliberate de grădina de
mîine și distribuite după merit, fără
prejudecăți sau discriminări între ge-
nerații. Frontul comun, puternic și
înfloritor al artei noastre socialiste,
impersonal și de astăzi dat, prin vi-
goarea inepuizabilă a creațiilor res-
tărilor socialiste. Metoda noastră de
creație ispoște pe oamenii de artă
cinstiți și sinceri în căutările lor, care
s-au convins de esecul născocirilor
tehnice, excentrice și formaliste ale
artei burgheze.

Să sperăm, și nu fără temel, că cel
de al XII-lea Festival Internațional al
filmului de la Karlovy Vary va pre-
face ecranul cinematografelelor bătrîne
localități balneare, care anul acesta a
împlinit 600 de ani. Într-o oglindă ar-
tistică și mai fidelă a vieții și aspira-
țiilor celor mai nobile ale cît mai
multor popoare.

Sau filmului românesc au fost întîmpinați cu flori de către publicul
spectator al Festivalului.

În clișeu (de la stînga spre dreapta): Tov. Marin Stanciu, director ge-
neral adjunct al Cinematografiei, artiștii Colcea Răutu, Lucia Mara, Dabija,
Emanoil Petruț și Eva Cristian, Petre Mihăileanu, director al Direcției Di-
fuzării Filmelor.

cele necesare muncii de creație cultu-
rală!

— Despre etica nouă a creatorului a-
ducat de statul de democrație
populară, cît și despre condițiile
ce-i stau astăzi la dispoziție, ce ne
puteți spune?

— Din cele spuse rezultă că statul
nostru de democrație populară a făcut
o elică nouă, pe care creatorii din do-
meniul științei, al literaturii și al ar-
te și-o însușesc pentru ca operele lor
să corespundă pe deplin înălțelor te-
luri ale construirii socialismului. În
această privință slătuiesc mai cu se-
amă pe tinerii reprezentanți ai culturii
românești actuale să aibă mereu vie în
mintea măreția sarcinii lor și la fel de
vie ideea extrem de serioasei respon-
sabilități care izvorăște tocmai din
importanța neobișnuit de mare a mi-
siunii lor.

Cît privește condițiile de cercetare
științifică și de creație artistică ele
sînt radical diferite față de trecut.
Investiții de zeci și sute de milioane
au fost făcute în anii puterii popu-
lare pentru construirea și utilizarea in-
stitutelor științifice, a laboratoarelor,
a sălilor de spectacole etc. Prețui-
rea dată în statul nostru realizărilor
dobîndite în știință, artă, învățămînt
se exprimă și prin crearea unor con-
diții tot mai bune de viață intelectuală
legate de popor, prin premii,
titluri, distincții, inexistente în trecut.

— Intrucît alți div. cît și alți repre-
zentanți de seamă ai culturii no-
stre noi au luat parte la manifes-
tări internaționale, vă rog să ne
spuneți cum sînt printr-și succesele
culturii românești dincolo de ho-
rare?

— Participarea, din ce în ce mai frec-
ventă a oamenilor noștri de știință,
de literă și de artă la congrese, con-
ferințe și turnee internaționale se sol-
dează totdeauna dacă nu cu succese
strălucite, ceea ce se întîmpla adesea,
cît puțin cu rezultate mai mult decât
satisfăcătoare, care contribuie la creș-
terea prestigiului științei și artei ro-
mânești peste granițe. Și dacă, în ca-
zul țărilor din lagărul socialist, acest
lucru pare oarecum natural, întrucît
concepțiile și telurile ne sînt comune,
ce în privește țările capitaliste, unde
atmosfera politică nu ne este favora-
bilă, primirea bună a solilor culturii
noastre are o semnificație cu totul
deosebită. De altfel se știe că un nu-
mar important de opere științifice ro-
mânești sînt traduse în Apus, bineîn-
țeles la propunerea și cererea specia-
liștilor de acolo, că o serie de savanți
români au fost și continuă a fi in-
vitați de universități, academii,
institute și organizații științifice etc.
pentru a ține lecții și conferințe și
amanunt mai puțin cunoscut, dar
cu atât mai interesant, că printre cei
invitați se găsesc adesea tineri sau
chiar foarte tineri. Un ecou
larg au trezit și turneele teatrale, mu-
zicale precum și ale ansamblurilor
coregrafice de amatori care au făcut
cunoscută măiestria artiștilor noștri.
Nu încapem în două că prestigiul cul-
turii românești este în continuă creș-
tere și că el atrage tot mai mult aten-
ția asupra Republicii noastre Populare
unde a fost lichidată pentru totdeauna
starea de înăpoiere care ne făcuse
pînă nu de mult o tristă faimă. Cultura
noastră va aduce și pe viitor o con-
tribuție tot mai activă la lupta milio-
nare de oameni ai muncii pentru so-
cialism, pentru pace, pentru cunoaș-
tere și bună înțelegere cu popoarele
întregii lumi.

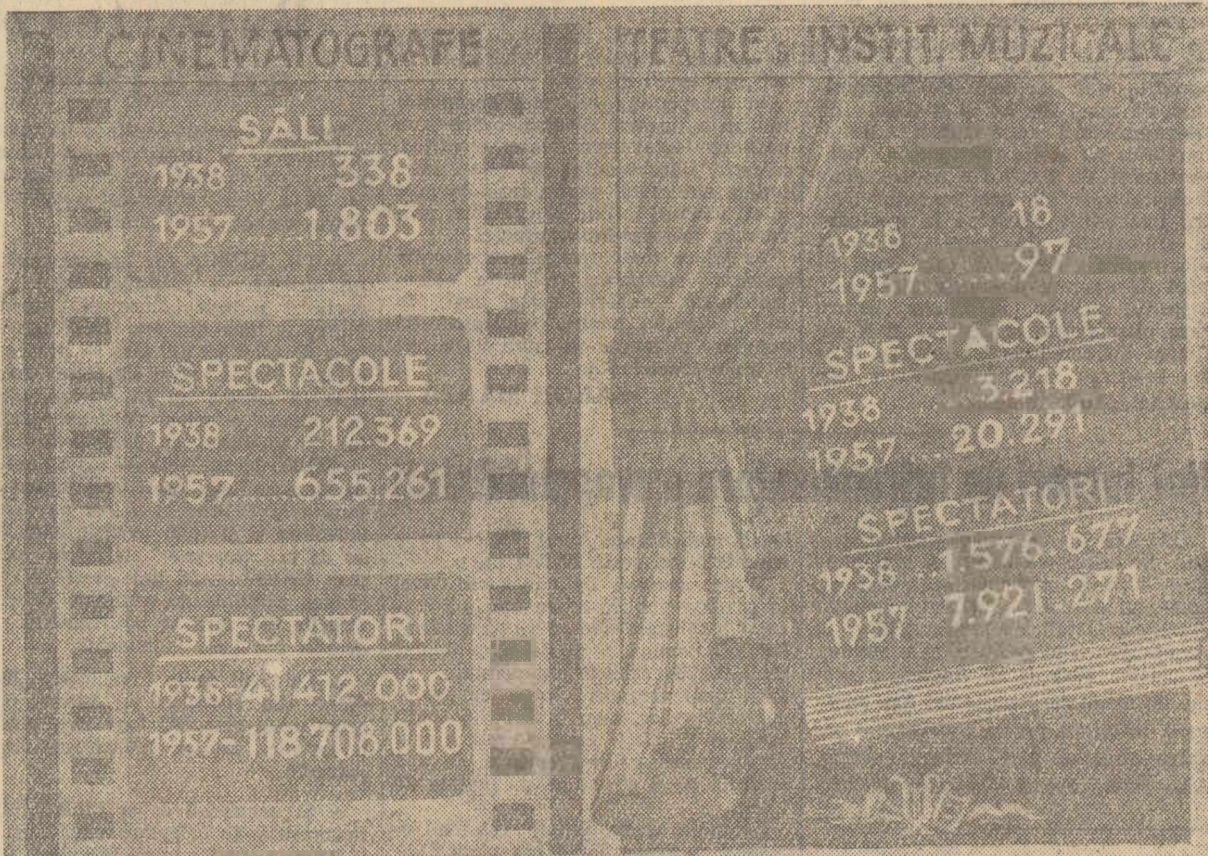
In cîteva cifre

Moștenirea nefastă pe care regi-
mul burghezo-moșieresc a lăsat-o
în viața culturală și artistică a
țării a fost definitiv lichidată în
anii puterii populare. O creștere
vertiginoasă și o înflorire multia-
lă, în toate domeniile activității
de creație științifică și artistică au
întregit, în ultimii ani, ca ur-
mare a înfăptuirii revoluției culturale
inițiată și condusă de către partid.
Limbașul cifrelor nu se pare a fi
cel mai edificator pentru a ilustra
caracterul de masă pe care i-a
dobîndit această nouă cultură ro-
mânească. Cîteva din datele înscrise
mai jos exprimă în acest limbaj
lăpădat stîlca actuală, fără pre-
judiciu față de perspectiva pen-
tru răspîndirea culturii în rândul
oamenilor muncii de la orașe și
sate.

★ În anul 1938, de pildă, pe în-
treaga cuprinsul țării existau 3.500 ca-
mine culturale și case de cultură. Nu-
mărul lor a crescut pînă în 1957 la
12.078. De asemenea în 1957 mai
funcționau în plus 4028 de cluburi
și culturi roșii sindicale, 2109 culturi
roșii în gospodăriile agricole colec-
tive, 123 case raționale de cultură.

★ Numărul bibliotecilor a cunos-
cut în ultimii ani o mare dezo-
voltare. La dispoziția celor ce vor să
studieze se găsesc în 1957 18.767 de
biblioteci publice, 14.747 de biblioteci
școlare, 5699 de biblioteci speciale
de documentare, 41 de biblioteci uni-
versitare precum și 7 biblioteci cen-
trale (naționale).

★ O creștere vertiginoasă s-a în-
registrat și în domeniul radiofoniei.
În 1938 existau două posturi de ra-
dio-emisie. În 1957 numărul lor a
ajuns la 17. Localități radiofonice
niciuna în 1938; 1153 în 1957. Abon-
amente la radio 252.094 în 1938;
1.499.494 în 1957 (dintre care la
radiofonie 614.690).

In înfrîmpinarea mării sărbători

Conferințe, filme, expoziții, festivaluri

IASI (de la co-
respondentul nos-
tru). În aceste zile
viața culturală a
orașului și a satelor
regiunii Iasi este
marcată de pre-
zența cîtorva
evenimente culturale.

Intr-un șir de întîmpinări, instituții
și cămine culturale sînt astăzi cu
manifestări publice în cadrul cărora
lectorii ai filialei S.R.S.C. vorbesc
oamenilor muncii despre însemnătatea
acestui eveniment, despre realizările ob-

ținute în anii puterii populare.
Popularizarea acțiunii de la 23 August
este făcută, de asemenea, prin
cîntecul de Mîine ce va rula la ci-
nematografele din orașe și la galele re-
gionale și care vor prezenta imaginile
luptei de eliberare dusă împotriva în-
lăstrimului. Mării sărbătorii naționale
fi mai atent conștientizate expozițiile de
artă plastică ce vor fi amenajate în
orașul Iasi și care vor cuprinde lucrări
înfrînșind aspecte din viața nouă pe
care o trăiesc astăzi oamenii muncii.

O atenție deosebită este acordată
pregătirii festivalului „Mureșului” din
orașul Iasi care va avea loc în zilele
de 23-24 august. În această direcție
formate de cor, dansuri, orchestre de
tineret din întreprinderile și instituțiile
leșene pregătesc cu grîlă programe ar-
tistice, pe care le vor prezenta pe es-
trada înscenată în Piața Unirii, în
fața palatului culturii, parcul expozi-
ției, etc.

Concomitent cu aceasta, în întreprin-
deri și instituții au fost inițiate fes-
tivaluri ale tineretului în vederea se-
lecționării elementelor artistice cele
mai talentate, care vor prezenta pro-
grame la marea serbare cîmpenească
organizată la Iacul Cîric.

În seara zilei de 23 August va avea
loc pe străzile principale ale orașului,
luminate cu mii de becuri multicolore,
carnavalul tineretului, urmat de parada
costumelor, la care vor participa sute
de tineri.

Această manifestare va fi susținută
de momente vesale prezentate de ac-
torii Teatrului Național „V. Alecsandri”,
de Teatrul Evreiesc de Stat și Opera
de Stat din localitate.

Pe scene, în piețe, în sălile de spectacol

CRAIOVA (de la
correspondentul nos-
tru). Pe estradele
din parcurile și pie-
țele orașului, în sa-
lile de spectacole
ca și pe scenele
teatrelor de vară și
ale căminelor cul-
turale din cuprin-
sul orașului Craiova vor fi prezentate
în după-amiaza zilei de 23 August
zilele de 23 August, hogașe
programe artistice. În acest scop for-
mate profesionale și colective ar-
tistice de amatori din oraș fac intense
pregătiri. Colectivul Teatrului Na-
țional, de pildă, se pregătește pentru
prezentarea două spectacole pe piesa

Consecvenți principiului de „civiliz-
zație” fascistă, sintetizat în dictonul
„cînd aude de cultura lui vine să trag
cu pistolul”, hitleristi au dăruit a-
cum 14 ani casa lui Caragiale, lăsin-
du-ne din Teatrul Național drept a-
mintire, cîteva ziduri jumegind și
mormane de moloz. Pălsprezece
ani mai tîrziu, Teatrul Național
din București se pregătește să
întreprindă un lung turneu în
Uniunea Sovietică, urmînd a juca
teatru în orașul în care seara de seară
moscovitii aplaudă Teatrul Academic,
Teatrul Mic sau Teatrul „Mossovici”.
Între aceste două date și între aceste
două întîmplări se desenează traiec-
toria revoluției.

Acum 14 ani, în ultimele zile ale răz-
boiului, mă adăposteam, fugărit, în-
tr-un sat la 27 km. de București, unde,
o dată cu lăsarea nopții, nu se aprin-
dea nici un opaiț. În satul situat
la 27 km. de „micul Paris”
nu exista nici un spital, iar
fărăniși își vindeau rîmile și be-
toșugurile cu desînțec. Trece astăzi
prin același sat o șosea ca o panglică
de argint, s-a ridicat în mijlocul ca-
tunului de odinioară o școală ce-ar
face cinste și multor orașe occiden-
tale, iar în vecinătatea ei, țărani obis-
nuți cu un vocabular citadin, corect,
vizionează, cum se spune cu un termen
tehnic și nerelict, în fiecare seară,
filme pe care le-ar dori din ce în ce
mai reușite, pe măsura unui bun simț ar-
tistic înscuț și a unor exigențe cri-
tice demne de lauda. În satul în care
nu stia carte decât un vătășel care
scria numele născuților și morților la
olaltă într-un registru, se găsește as-
tăzi o bibliotecă spațioasă, cu ferestre
luminoase și cu rafturi pline pen-
tru uzul unor cititori avizați și la
curent cu dezvoltarea literaturii.

Pentru copiii lor, mai mici de vîrstă
școlii, pe cîmpul plin de scaiet și
buruieni, s-a ridicat o creșă.
Mi se pare că între leul cum arăta
satul cu pînă acum 14 ani și înfrîn-
șarea lui contemporană, între aceste
două imagini despărțite printr-un ca-
lendar restrîns — 14 ani sînt totuși

Aurel Baranga
Laureat al Premiului de Stat

numai 14 — mi se pare că între aceste
două date se desfășoară traiectiona
unei profunde revoluții istorice.

Trudeam pe vremuri în șate ca me-
dic și în mîine pe bolnavii mei de odi-
nă, barbați la 35 de ani, oșosi,
schelatici ca de 60, le țin mîine fetele
galbene, știrbe, cu înerețea istovită
după a șasea maternitate, bătrîne la
mai puțin de 28 de ani. Am în fața
ochilor imaginea pruncilor lor cu bur-
ile umflate de malarie. Cînd cîm ca
acest flagel a fost stîlpirt luam unorii
cunoscinți numai de o realitate
medicală, fără să ne dăm seama că
este vorba de încă un aspect al unei
profunde revoluții. Nu sînt adevărați ci-
rețori, nici al statisticilor oricît ar fi
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în cîfră cîntecului din
ele de savanți întocmite. Dar cînd 17.000
de echipe culturale străbat în lung și
în lat țara noastră, ducînd pînă în
cele mai îndepărtate colțuri bucuria
cîntecului și înerețea jocului, am din
nou impresia că în c

Actualitatea INTERNATIONALĂ

U.R.S.S. este gata să facă un nou pas în direcția interzicerii armei atomice

Scrisoarea de răspuns adresată de N. S. Hrușciov conducătorilor secției din Brentwood a organizației „Mișcarea pentru dezarmarea nucleară”

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a trimis o scrisoare de răspuns conducătorilor secției din Brentwood a organizației „Mișcarea pentru dezarmarea nucleară” (Anglia), în care se spune că U.N.IUNEA SOVIETICĂ ESTE GATA SĂ-ȘI ANGAJAMENTUL SOLEM ÎMPREUNA CU GUVERNELE S.U.A. ȘI MARII BRITANII, DE A NU FOLOSI ÎN NICI O ÎMPREJURARE ARMĂ NUCLEARĂ, FIE CU AJUTORUL AVIAȚIEI, FIE CU AJUTORUL RACHETELOR.

Aș dori să vă încredințez, scrie

șeful guvernului sovietic domnul Kenneth Wilder, președintele acestei organizații, și doamnei Barbara Fossell, secretara organizației, că Uniunea Sovietică va lupta și pe viitor pentru interzicerea armei nucleare și va face totul pentru a salva omenirea de pericolul războiului atomic.

N. S. Hrușciov a amintit în scrisoarea sa că Uniunea Sovietică a propus în repetate rânduri guvernelor Angliei și S.U.A. să-și angajeze armata de a renunța la folosirea armei atomice și cu hidrogen.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., arată că guvernul

Marilor Britanii ar putea, dacă ar dori, să facă mult pentru a scuti poporul său și alte popoare de cursa nebună a înarmărilor nucleare. Evenimentele din ultimele zile arată însă că guvernul Marii Britanii a ales, din păcate, o cale totuși altă cale: el săvârșește din nou, ca și acum doi ani, dar de data aceasta împreună cu S.U.A., o intervenție armată neprovocată în Orientul Apropiat, care amenință să se transforme într-un conflict mondial.

Intrucât pericolul extinderii conflictului militar din această regiune încă nu a fost înlăturat, așa cum o dovedește sosirea de trupe străine în această regiune și luarea de noi măsuri militare în țările pacului de la Bagdad, subliniază N. S. Hrușciov, Uniunea Sovietică a cerut convocarea sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., pentru examinarea problemei retragerii medicale a trupelor americane din Liban și a trupelor engleze din Iordania. După părerea guvernului sovietic, a subliniat N. S. Hrușciov, poate și trebuie să fie găsită o rezolvare a problemelor actuale ale Orientului Apropiat și Mijlociului, care să corespundă intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, să asigure respectarea drepturilor lor suverane, înăundu-se seama de interesele tuturor statelor care au legături cu țările din această parte a globului pământesc.

O recunoaștere a eșecului suferit de embargoul occidental

LONDRA 16 (Agerpres). — Cercu- rile de afaceri și opinia publică din Anglia au întâmpinat cu satisfacție hotărârea guvernului englez de a slăbi embargoul asupra exportului de măruri în U.R.S.S. și celelalte țări socialiste. ACEASTA HOTĂRÂRE ÎN- PREZINTĂ O RECUNOAȘTERE ÎN- DIRECTĂ A EȘECULUI POLITICULI NESABUITE A ȚĂRILOR OCCIDENTALE. TALE care au încercat ca, cu ajutorul interdicțiilor și restricțiilor în domeniul comerțului, să împiedice progresul tehnic și dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. Acum însă a devenit clar că această politică dusă din ordinul Statelor Unite ale Americii a lovit în primul rând în însăși economia țărilor occidentale.

Ecles, ministrul Comerțului, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că a fost ridicat embargoul asupra livărilor în țările lașărilor socialiste de avioane, motoare de avion, nave, mașini-unelte de diferite tipuri, utilaje pentru industria petrolului etc. El a numit această schimbare un „eveni-

ment important” în relațiile dintre Răsărit și Apus și un „mare pas înainte” al comerțului englez.

Ziarul conservator „TIMES” a calificat slăbirea embargoului drept o „victorie a bunului simț”.

„MANCHESTER GUARDIAN” scrie: „Recentele succese științifice și industriale ale Rusiei au transformat unele restricții într-o farsă. Nimic nu a fost cistigat din punct de vedere militar”. Ziarul subliniază că „intensificarea comerțului între Est și Vest ar constitui un avantaj economic real pentru majoritatea țărilor europene”.

NEW YORK 16 (Agerpres). — Deși Statele Unite au acceptat în cele din urmă slăbirea restricțiilor din comerț cu țările socialiste ele au declarat că nu se vor grăbi să aplice hotărârile de la Paris. La 14 august Ministerul Comerțului al S.U.A. a anunțat că Statele Unite vor revizui lista lor de măruri asupra cărora este instituit embargoul, însă că probabil noua listă va fi gata abia peste două luni.

Știința și tehnica sovietică înregistrează noi succese

UN MARE POD ETAJAT PESTE RIUL MOSCOVA

MOSCOVA 16 (Agerpres). TASS transmite: În seara zilei de 15 august a început instalarea unui mare pod etajat peste riul Moscova în apropierea stadionului central „Lenin” din Lujniki. Podul este o parte a liniei principale de metro „Vostočni Luci” care va lega pe drumul cel mai scurt centrul Moscovei de noul cartier de sud-vest al orașului.

Pe etajul superior al podului vor circula autovehiculele, iar pe cel inferior va fi montată linia metroului. Pentru prima oară în practica mondială a construcției de poduri, montarea unui mare pod din beton armat se efectuează nu pe pârli, ci în stare asamblată. Arcele podului, care se compun din elemente prefabricate de beton armat, cu o lungime de 200 m și o greutate de peste 5000 tone, au fost asamblate în prealabil pe malul riului Moscova. Ele au fost aduse cu rului meto-

lice în riu și așezate pe pile provizorii, iar apoi instalate cu precizie pe pile permanente construite dinainte.

STUDIAREA DEPLASĂRII POLILOR GEOGRAFICI

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova continuă lucrările Congresului Uniunii astronomice internaționale.

Vladimir Saharov, cercetător științific la Observatorul din Pulkovo, a comunicat la sedința comisiei pentru măsurarea latitudinilor a Congresului că astronomii sovietici au început determinarea deplasării polilor geografici ai pământului cu ajutorul unui aparat astronomic. Acesta este cel mai perfecționat din aparatele existente de acest tip. El permite să se determine deplasările polilor geografici într-un mod foarte precis. Construcția acestui aparat asigură posibilitatea observațiilor neinterupte timp de aproape 100 de ani (pînă în prezent programul de observații se limitează la 10-12 ani).

Sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 16 (Agerpres) TASS transmite: În cadrul sesiunii din dimineața zilei de 15 august a sesiunii speciale extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. Ahmed Șukeir, conducătorul delegației Arabiei Saudite și ministrul de stat al Arabiei Saudite pentru problemele O.N.U., a rostit o amplă cuvântare bine argumentată. El a arătat care sînt adevăratele cauze ale actualei crize din Orientul Apropiat și Mijlociului și a chemat puterile occidentale să-și schimbe radical atitudinea față de nevoile și aspirațiile arabilor și de naționalismul arab.

Noi, a spus Șukeir, sprijinim orice rezoluție care cheamă la retragerea imediată a trupelor străine din Liban și Iordania, precum și din orice colț al pământului arab.

Ultimul care a luat cuvîntul la sesiunea din dimineața zilei de 15 august a fost reprezentantul Iranului, Abdeh.

După o întrerupere de cîteva ore, la sesiunea din după-amiază aceeași zile a sesiunii speciale extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. au luat cuvîntul reprezentanții Noii Zeelande și Bulgaria.

Cuvîntarea lui Karlo Lukanov, ministrul Afacerilor Externe al Bulgariei, la sesiunea din după-amiază zilei de 15 august a fost consacrată deosebi demascării argumentelor false aduse pentru justificarea agresiunii.

Lukanov a declarat că guvernul și poporul bulgar sînt deosebit de îngrijorați de situația din Orientul Apropiat creată ca rezultat al agresiunii S.U.A. și Angliei împotriva Libanului și Iordaniei, deoarece aceste acțiuni agresive s-au desfășurat în apropierea Bulgariei și orice focar de agresiune în Orientul Apropiat reprezintă pentru Bulgaria un pericol direct.

Lukanov a demascat încercările S.U.A. și Angliei de a „legaliza” agresiunea lor. La fel ca lupii dintr-o cunoscută poveste, a spus el, care s-au proclamat pastori, tot așa și imperialiștii se dau drept apărători zeilor ai independenței țărilor arabe.

Ministrul Afacerilor Externe al Bulgariei a chemat Adunarea să nu se lase indusă în eroare de declarațiile propagandistice, că în Orientul Apropiat și Mijlociului nu există nici un conflict armat. Aceste afirmații, a spus el, au drept scop numai să slăbească vigilența popoarelor, să ascundă adevărata stare de lucruri și astfel să permită agresorilor să găsească

La Amman atmosfera a devenit încordată la maximum

AMMAN 16 (Agerpres). — În relațiile lor cu privire la evoluția situației din Iordania, corespondenții agențiilor de presă occidentale subliniază „atmosfera încărcată la maximum”, după cum scrie agenția U.P.I. și deșută din cercurile guvernamentale. În cadrul operațiilor polițienești care au loc zilnic atît în capitală cît și în principalele localități din țară, la 14 și 15 august unități militare și de securitate au întreprins o percheziție „pe scară largă” în cartierul locuitor de refugiați palestinieni în apropierea palatului regelui Hussein. Circulația a fost suspendată în întregime în acest cartier care a fost înconjurat de autovehicule blindate și de soldați înarmați și timp de peste 12 ore poliția și soldații au cercetat casa cu casa căutînd arme și operînd arestări. Aproape 150 de persoane au fost arestate.

Descriind atmosfera din Amman, co-

respondenții agenției americane ASOCIATED PRESS scrie: „Poliția și

soldatii inarmati pînă în dinți se văd peste tot, dar mai ales în jurul palatului regal, care este păzit ca o adevărată fortăreață... În preajma sediliilor guvernamentale au fost ridicate adevărate reșede, iar la intrarea în orice instituție se efectuează percheziții minuțioase care dovedesc că regimul trăiește într-o adevărată teroare și că o explozie violentă ar putea izbucni în orice moment”.

„Atît la Amman cît și în împrejurimile capitalei — adaugă corespondenții agenției britanice REUTER — importante unități militare efectuează o pază și un control permanent. Sosele și străzile principale sînt barate la intersecții și soldați cu pistoale automate și cu baioneta la armă stau de pază aproape la toate colțurile... Delașamente importante au fost postate pe acoperișurile clădirilor înalte și posturi fixe au fost instituite pe înălțimi care domină centrul capitalei”.

Rugăminte

HUSSEIN: — N-ai vreun loc și pentru mine în valiza d-tale diplomatică, domnule consilier?

Desena de I. DORU

Al treilea raport al grupului de observatori O. N. U. în Liban

NEW YORK 16 (Agerpres) TASS transmite: Secretariatul O.N.U. a dat publicității al treilea raport al grupu-

lui de observatori ai O.N.U. în Liban, prin care, pe baza observațiilor generale, sînt confirmate în ansamblu concluziile primelor două rapoarte. Noul raport arată printre altele, că o toată „greutățile provocate de debarcarea trupelor S.U.A.”, grupul și-a continuat observațiile în întreaga țară. Raportul subliniază că în aproape toate regiunile s-a stabilit de fapt un armistițiu între forțele guvernamentale și forțele opoziției.

Cu ocazia aniversării eliberării României

BUDAPEȘTA 16 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Cu ocazia aniversării eliberării României, începînd de la 18 august posturile de radio ungare vor transmite o serie de programe speciale consacrate marilor compozitori, orchestre și interpreți romîni.

Anglia continuă să ignoreze revendicările ciprioților

Declarația guvernului britanic cu privire la Cipru

LONDRA 16 (Agerpres). — Viniri la fost dată publicității la Londra o declarație a guvernului britanic cu privire la Cipru. În esență declarația subliniază că guvernul britanic nu renunță la planul de șapte ani cu privire la Cipru pe care premierul Macmillan l-a prezentat la 29 iunie în Camera Comunelor. Acest plan, menit să permanentizeze situația de colime britanică a Ciprului, ignorăază cu totul revendicarea fundamentală a populației cipriote care cere în primul rînd să se acorde dreptul la autodeterminare, și a fost respins pe de-a-tregul de populația cipriotă — în majoritate de 80 la sută greacă. El nu a fost acceptat nici de guvernul grec și nici de cel turc. Acesta din urmă susține poziția minorității turcești din insulă, care cere împărțirea Ciprului între Grecia și Turcia.

poziția negativă a tuturor părților interesate față de planul britanic a fost confirmată și cu prilejul vizitei lor pe care primul ministru britanic le-a făcut săptămîna trecută la Atena și Ankara unde a avut întrevieri cu șefii guvernelor grec și turc.

În introducerea la declarația britanică din 15 august se subliniază că, în aceste condiții, „guvernul (britanic) a hotărât să pună în aplicare politica anunțată în parlament...” întorcînd în planul britanic inițial cîteva modificări neesențiale, de formă, care nu afectează cu nimic fondul chestiunii.

După cum transmite agenția REUTER, „cercurile oficiale grecești califică această declarație britanică ca „negativă”.

Potrivit aceluiași agenții, un purtător de cuvînt al etnarhiei cipriote a declarat vineri seara la Atena că ultima declarație a guvernului britanic cu privire la Cipru este „extrem de nesatisfăcătoare și prin urmare inacceptabilă”.

Declarația britanică a fost respinsă și de reprezentanții minorității turcești din Cipru.

Noi sarcini pentru sporirea producției de legume, cartofi și fructe în U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 august a avut loc la Comitetul Central al P.C.U.S., o constituire în problema producției de legume, cartofi și fructe pentru aprovizionarea orașelor și centrelor industriale din Uniunea Sovietică.

Luînd cuvîntul în cadrul constituției, Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a tras ca sarcină de cea mai mare importanță — asigurarea unei producții suficiente de legume, cartofi și fructe

pentru satisfacerea deplină a nevoilor populației țării în ce privește aceste produse. Pentru sporirea producției de legume și cartofi, în apropierea orașelor și centrelor industriale trebuie să fie înființate mari sovhozuri specializate.

N. S. Hrușciov a atras atenția asupra necesității ca în colhozuri și sovhozuri să fie extinse livizile de pomi și arbuști fructiferi pentru a se realiza în viitor apropiat o cantitate mult mai mare de fructe pentru populație.

A XIII-a aniversare a Republicii Indonezia

Țara celor 1000 de insule

convoacă la Haga așa-numita conferință a „mesiei rotunde”. Recunoscînd independența Indoneziei, Olanda a reușit totuși să-și impună o serie de condiții înfrîntoare. Viața economică, forțele armate, și chiar politica externă a Indoneziei, mai rămîneau încă sub controlul imperialismului olandez.

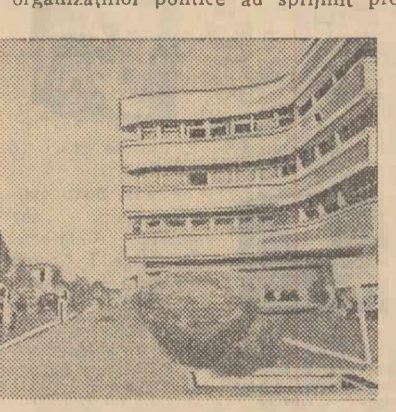
Dar și această manevră a colonialiștilor olandezi a eșuat. Noul avînt al mișcării de eliberare națională a făcut posibil ca în 1950 să se lichideze acea federatie, artificial creată, a Statelor Unite ale Indoneziei, iar în 1954 să se lichideze Uniunea olandez-indoneziană.

Acum, în fața bravului popor indonezian stătea sarcina de a lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru crearea unei baze industriale, care n-a existat pe timpul colonialiștilor. Este suficient să a-mintim că în timpul dominației olandeze în Indonezia nu a fost construită nici o uzină metalurgică pentru construcția de mașini sau de prelucrare metalelor.

Indonezia care dă 40 la sută din producția mondială de cauciuc importa de peste hotare pneurile pentru mașini. Cucerind libertatea într-un război greu și sîngeros, poporul indonezian a început lupta pentru independență economică, pentru dezvoltarea industriei, agriculturii și culturii naționale.

Pe plan extern guvernul indonezian duce o politică de pace și colaborare internațională. După cum se cunoaște, președintele Sukarno și Sastramidjojo au adus o importantă contribuție la convocarea și succesul conferinței de la Bandung. În politica sa externă

guvernul indonezian se călăuzește după principiile adoptate de această conferință. Indonezia a refuzat să adere la blocul agresiv din Asia de sud-est, S.E.A.T.O. Această politică de pace și de colaborare internațională cu toate popoarele iubitoare de pace promovată de președintele și guvernul Indoneziei nu este pe placul reacționarilor alți din țară cî și din străinătate. Astfel în ianuarie 1957 el au căutat să provoace o criză de guvern cu scopul de a pune mina pe putere. Însă n-au reușit. Poporul indonezian și majoritatea partidelor și organizațiilor politice au sprijinit pro-

Vedere din Bandung

punerile lui Sukarno care aveau drept scop consolidarea independenței țării, înfrîntura unor transformări economice și sociale. La 9 aprilie 1957 președintele a format un guvern extraordinar, avînd ca prim ministru pe Djanda. De la crearea guvernului Djanda nu a trecut nici un an de zile și împotriva Indoneziei a fost organizat un alt complot. Pentru toată lumea este clar complotul: Pentru toată lumea este clar că rebeliunea din Sumatra și Celebes a fost inspirată și organizată de imperialismul S.U.A. Deși rebelii au primit un ajutor substanțial din partea Statelor

Unite și a unor state din cadrul S.E.A.T.O., ei nu s-au bucurat în schimb de sprijinul poporului indonezian. Trupele guvernamentale sprijinite de întreg poporul indonezian

lichidează acum ultimele poziții ale rebelilor.

Se împlinesc astăzi 13 ani de cînd pe pământul indonezian, în țara verii eterne și a celor 1000 de insule, a triumfat victoria. Indonezia a fost proclamată republică. Deși au trecut 13 ani de la acest act istoric, poporul indonezian trebuie să mai lupte și astăzi cu arma în mînă împotriva complotiștilor imperialiști care atentază la independența națională a țării sale. Desigur că încercările imperialiștilor sînt sortite eșecului. Indonezia se bucură de sprijinul popoarelor iubitoare de pace, de sprijinul Indiei, Birmaniei și al țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică. Buzîndu-se pe sprijinul acestor forte, poporul indonezian luptă pentru retrocedarea Iranului de vest (partea de vest a insulei Noua Guinee) care se mai află încă sub dominația colonialiștilor olandezi, luptă pentru zdrobirea comploturilor imperialiste.

Lupta poporului indonezian pentru cucerirea independenței și apoi pentru consolidarea ei, a fost și este urmărită cu multă simpatie de către poporul român. Întodeună el a manifestat o deosebită simpatie față de succesele poporului indonezian în lupta pentru apărarea republicii și lăturarea umorilor nefaste ale trecutului. Acordul comercial semnat la sfîrșitul anului 1956 între R.P.R. și Indonezia

să mărturie dorinței sincere de a dezvoltă relații cît mai strîns între cele două state. Recent guvernul R.P. Romînie și guvernul Republicii Indonezia au căzut de acord să facă schimb de misiuni diplomatice cu rangul de legatie.

Cu prilejul marilor sărbători ai Indoneziei transmitem bravului popor indonezian noi succese în lupta pe care o duce cu atîtă perseverență pentru apărarea independenței naționale.

V. DOCHIA